

КОРИФЕЙ І БЕРЕНДЕЙ

Григорій САНИЧ

ЙОГО співом захоплювалися у Великому театрі, на гастрольях у Європі та на рідній охтирській землі

У жовтні цього року виповнилося 6110 років відомому оперному співакові Петру БІЛИННИКУ. Володар унікального ліричного тенору підкорив своїм голосом публіку у багатьох країнах світу, став народним артистом України і Радянського Союзу та прославив свою рідну Охтирщину.

З родини бондаря

Петро народився в сім'ї поважного в Охтирці робітника - бондаря Сергія Кузьмича БІЛИННИКА. Батько був великим любителем співу й від природи був наділений прекрасним голосом. Він керував церковним хором, розумівся у хоровому мистецтві на нотах. Любив співати й під час роботи, і у вільний час, а хлопчик уважно слухав і жадібно вбирав красу народної пісні. Згодом Петра віддали до церковноприходської школи (нині Охтирська загальноосвітня школа I-III ступенів №11). Учителю школи виявився також любителем музики й організував шкільний дитячий хор, якому приділяв багато уваги. Петро Білинник із захопленням співав у цьому хорі в групі альтів. Після закінчення школи Петро був направлений в Охтирське вище початкове училище, а у 1924 р. 18-річний юнак вже вступив до технічного училища, що відкрилося до того часу в Охтирці.

Після його закінчення спочатку працював на електростанції в дитячому містечку, розташованому в колишньому Охтирському Свято-Троїцькому монастирі. Незабаром переїхав на Донбас, працював розмітником на Пантелеймонівському цегельному заводі, керував самодіяльним колективом. Згодом вступив до музичного робітничого факультету, а в 1933 р. - до Харківської консерваторії. На-

ФОТО З ІНТЕРНЕТУ

ЕМОЦІЙНИЙ І ЩИРИЙ. Таким пам'ятала публіка Петра Білинника

вчався без відриву від виробництва. Невдовзі у Харкові було створено комсомольський молодіжний музично-драматичний театр, на сцені якого у 1934 р. Сергій дебютував у партії Берендея (опера «Снігуронька» М. Римського-Корсакова).

Випробування Великим театром

У 1936 р. хлопець пройшов відбірковий конкурс до Велико-го театру в Москві, що тривав 90 днів і під час якого було прослухано більше 2000 чоловік. В оперну студію комісія зарахувала лише шість чоловік, серед них і Петра Білинника, «ліричного тенора красивого тембру». Почавши з маленьких, епізодичних ролей, він незаба-

ром виступав у партіях Синодала («Демон» А. Рубінштейна), діда Щукаря («Піднята цілина» І. Дзержинського), співав у виставі «Тихий Дон».

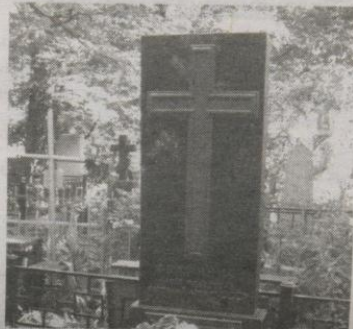
Через чотири роки Петро Білинник, творчо окрилений і збагачений досвідом, повернувся до Харкова. Дуже швидко він став одним із провідних солістів - виконавців лірико-тенорових партій на сцені Харківського театру опери та балету. Він співав партії Петра («Наталка-Полтавка» М. Лисенка), Андрія («Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського).

Дуга світової війни застала Харківський театр опери і балету на гастрольях у Ростові-на-Дону. Артисти театру в той період виступали з концертами у військових частинах та госпітальях. Згодом разом з іншими співаками та акторами Петро продовжив свою творчу діяльність у м. Чита, куди було евакуйовано театр.

Художнє обдарування Петра Білинника особливо повно розкрилося в Київському театрі опе-

ДОСЬЄ

БІЛИННИК ПЕТРО СЕРГІЙОВИЧ (1904 м. Охтирка - 1998, м. Київ) - співак (ліричний тенор). Народний артист СРСР (1954), соліст оперної студії Великого театру (Москва), Харківського та Київського театрів опери та балету Державної заслуженої капели України «Думка», Державної заслуженої капели бандуристів. Народний артист СРСР

ВІЧНИЙ СПОКІЙ. Могила оперного співака на Байковому кладовищі у Києві

ри та балету ім. Тараса Шевченка, де він був солістом з 1942-1964 рр. На початку його роботи там театр перебував в евакуації в Іркутську, а у 1944 р. повернувся до Києва й відновив свою творчу діяльність. З того часу Петро Білинник співпрацював з колективом капели бандуристів УРСР, гастролював на Далекому Сході, Німеччині, Польщі, Албанії та інших країнах. У 1946 р. Петру Білиннику було присвоєно звання заслуженого артиста УРСР, а у 1951 р. - народного артиста УРСР, а з 1954 р. - вже народного артиста СРСР.

Що цікаво, народився і помер Петро Білинник в один день - 14 жовтня. Похований на Байковому кладовищі Києва. Він був одним з найулюбленіших виконавців української народної пісні. І в концертах, і в концертному виконанні розкрилися кращі сторони його таланту, особливості виконавської манери - природна невимушеність, емоційна щирість. **✎**

У 2015 р. в Охтирці було започатковано фестиваль конкурс солістів-вокалістів пам'яті видатного земляка, оперного співака Петра Білинника